

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 3. októbra 2012 — Jan Sneller/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Vec C-442/12)

(2013/C 9/49)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Jan Sneller

Odporkyňa v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Prejudiciálne otázky

1. Umožňuje článok 4 ods. 1 smernice 87/344/EHS⁽¹⁾, aby poisťovateľ právnej ochrany, ktorý vo svojich poisťných zmluvách stanoví, že právne poradenstvo v súdnych a správnych konaniach poskytujú v zásade jeho zamestnanci, okrem toho stanovil podmienku, že náklady spojené s právnym poradenstvom, ktoré poskytol advokát alebo právny zástupca, ktorého si slobodne zvolila poistená osoba, sa pokryjú len v tom prípade, ak sa poisťovateľ domnieva, že spracovanie prípadu treba presunúť na externého právneho zástupcu?
2. Bude z hľadiska odpovede na prvú otázku predstavovať rozdiel okolností, či pre predmetné súdne alebo správne konanie existuje alebo neexistuje povinnosť zastupovania advokátom?

⁽¹⁾ Smernica Rady 87/344/EHS z 22. júna 1987 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa poistenia právnej ochrany (Ú. v. EÚ L 185, s. 77; Mim. vyd. 06/001, s. 187).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Hamburg (Nemecko) 11. októbra 2012 — Werner Krieger/ERGO Lebensversicherung AG

(Vec C-459/12)

(2013/C 9/50)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Werner Krieger

Žalovaná: ERGO Lebensversicherung AG

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 15 ods. 1 prvá veta druhej smernice Rady 90/619/EHS z 8. novembra 1990 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho životného poistenia, ktorou sa ustanovujú opatrenia na uľahčenie účinného výkonu slobody pri poskytovaní služieb a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 79/267/EHS (druhá smernica o životnom poistení)⁽¹⁾ s ohľadom na článok 31 ods. 1 smernice Rady 92/96/EHS z 10. novembra 1992 o koordinácii zákonov, iných predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na priame životné poistenie, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 79/267/EHS a 90/619/EHS (tretia smernica o životnom poistení)⁽²⁾, vykladať v tom zmysle, že bráni takej právnej úprave, akou je § 5a ods. 2 štvrtá veta Versicherungsvertragsgesetz v znení tretieho zákona, ktorým sa vykonávajú smernice Rady Európskych spoločenstiev o životnom poistení z 21. júla 1994, podľa ktorej právo odstúpiť od zmluvy alebo vzniesť námietku zaniká najneskôr rok po zaplatení prvej poisťnej prémie, a to aj v prípade, ak poisťník nebol o práve odstúpiť od zmluvy alebo vzniesť námietku poučený?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 330, s. 50.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 360, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechthshof te 's-Hertogenbosch (Holandsko) 15. októbra 2012 — Granton Advertising BV/Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden (kantoor Den Haag)

(Vec C-461/12)

(2013/C 9/51)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gerechthshof te 's-Hertogenbosch

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Granton Advertising BV

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden (kantoor Den Haag)

Prejudiciálne otázky

1. Má sa výraz ‚iné cenné papiere‘ v článku 13 časti B písm. d) bode 5 šiestej smernice 77/388/EHS ⁽¹⁾ [od 1. januára 2007 článok 135 ods. 1 písm. f) ôsmej smernice 2006/112/ES ⁽²⁾ v znení zmien a doplnení] vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na Grantoncard, pri ktorej ide o prenosnú kartu, ktorá sa používa na (čiastočné) zaplatenie tovaru a služieb, a ak áno, podlieha potom vydávanie a predaj takejto karty oslobodeniu od dane z obratu?
2. Ak nie, má sa potom výraz ‚iné prevoditeľné dokumenty‘ v článku 13 časti B písm. d) bode 3 šiestej smernice 77/388 [od 1. januára 2007 článok 135 ods. 1 písm. d) ôsmej smernice 2006/112 v znení zmien a doplnení] vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na Grantoncard, pri ktorej ide o prenosnú kartu, ktorá sa používa na (čiastočné) zaplatenie tovaru a služieb, a ak áno, podlieha potom vydávanie a predaj takejto karty oslobodeniu od dane z obratu?
3. Ak predstavuje karta Grantoncard ‚iný cenný papier‘ alebo ‚iný prevoditeľný dokument‘ v uvedenom zmysle, je pri otázke, či ich vydávanie a predaj podliehajú oslobodeniu od dane z obratu, dôležité, že pri použití tejto karty je výber daní z (pomernej časti) úhrady, ktorá sa za ňu zaplatila, prakticky nemožný?

⁽¹⁾ Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 23).

⁽²⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Østre Landsret (Dánsko) 17. októbra 2012 — ATP
PensionService A/S/Skatteministeriet**

(Vec C-464/12)

(2013/C 9/52)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: ATP PensionService A/S

Odporca: Skatteministeriet

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 13 B písm. d) bod 6 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že pojem „[osobitné] investičné fondy, ako ich definovali členské štáty“, zahŕňa také dôchodkové fondy, o aké ide v konaní vo veci samej, ktoré majú ďalej uvedené vlastnosti, ak členský štát uzná inštitúcie uvedené v bode 2 tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania za osobitné investičné fondy:
 - a) výnos pre zamestnanca (dôchodkového zákazníka) závisí od výnosu dosiahnutého investíciami dôchodkového fondu;
 - b) zamestnávateľ nie je povinný uskutočniť doplnkové platby na zabezpečenie konkrétneho výnosu pre dôchodkového zákazníka;
 - c) dôchodkový fond kolektívne investuje nasporené prostriedky s uplatnením zásady rozloženia rizika;
 - d) podstatná časť platieb do dôchodkového fondu je založená na kolektívnych zmluvách medzi organizáciami trhu práce, ktoré zastupujú jednotlivých zamestnancov a zamestnávateľov, a nie na osobnom rozhodnutí konkrétneho zamestnanca;
 - e) konkrétny zamestnanec sa môže individuálne rozhodnúť, že zaplatí ďalšie príspevky do dôchodkového fondu;
 - f) samostatne zárobkovo činné osoby, zamestnávatelia a konatelia sa môžu rozhodnúť platiť dôchodkové príspevky do dôchodkového fondu;
 - g) vopred určená časť dôchodkových úspor kolektívne dohodnutých pre zamestnancov sa použije na doživotnú rentu;
 - h) dôchodkoví zákazníci znášajú náklady dôchodkového fondu;
 - i) platby do dôchodkového fondu možno s určitými kvantitatívnymi obmedzeniami odpočítať na účely vnútroštátnej dane z príjmov;
 - j) platby na osobné dôchodkové sporenie vrátane dôchodkového fondu založeného vo finančnej inštitúcii, prostredníctvom ktorého možno príspevky investovať do osobitného investičného fondu, možno odpočítať na účely vnútroštátnej dane z príjmov v rovnakom rozsahu ako podľa písmena i);